

Reactie op het advies van de Wmo Raad:

- Dik gedrukt de opmerking van de Wmo Raad
- Daaronder in cursief het antwoord.

Naam van de verordening

Zowel in de verordening als in de toelichting wordt gesproken van Verordening maatschappelijke ondersteuning 2020. Wij missen daarin het woord 'Wet', waardoor de samenhang met de huidige Wmo 2015 en in het najaar de nieuwe Wmo 2020 ontbreekt. In artikel 40 en 41 worden naar onze mening eveneens onjuiste titels gebruikt. Ook juridisch gezien moet de naamgeving correct zijn.

Juridisch is de naamgeving niet onjuist. Belangrijk is dat de naamgeving consequent is.

Onderzoek leert dat er evenveel verordening gelijkloidend zijn zoals nu is voorgesteld, maar ook zoals wordt voorgesteld door de Wmo Raad.

In de artikel 40 en 41 is de naamgeving consequent.

Het college neemt het advies over en past de naamgeving aan.

Definities en begrippen

Aangenomen mag worden dat de Verordening vooral door professionals wordt gelezen. Maar als 'gewone' burgers het document lezen is het wel lastig dat zij de begrippen, die voor hen niet duidelijk zijn, uit andere wetten moeten halen. In de huidige verordening zijn veel meer begrippen verklaard en dat vinden wij een stuk gebruiksvriendelijker. In dit overzicht hebben we in elk geval de begrippen Cliëntondersteuning, Besluit en Budgetplan (voor pgb) gemist.

In zijn algemeenheid heeft het college ervoor gekozen niet alle begrippen uit de wet te herhalen in de verordening. Her en der zijn er wel herhalingen voor de leesbaarheid, maar er zijn ook begrippen en definities niet herhaald. Ter voorkoming dat de begrippenlijst te lang wordt. Voorts is een bijkomend voordeel dat wanneer het begrip in de wet wordt gewijzigd de verordening hierop niet gelijk aangepast hoeft te worden.

Wat betreft de cliëntondersteuning: deze staat in de wet.

Wat betreft het begrip besluit: deze staat niet opgenomen. Waar het uitvoeringsbesluit is genoemd is deze volledig uitgeschreven. Herhaling in de begrippenlijst is dan niet nodig.

Wat betreft het begrip budgetplan: deze staat in de begrippenlijst.

Leesbaarheid

Ondanks de technische inhoud is het document goed leesbaar. Onze complimenten daarvoor. Waar we tekstuele opmerkingen op de tekst hebben, wordt daarvoor in het betreffende artikel aandacht gevraagd.

Het college bedankt de WMO Raad voor dit compliment.

De cliënt centraal?

In dit tijdperk van extramuralisering is het de bedoeling, dat de cliënt zo lang mogelijk thuis blijft wonen en zelf de regie in handen neemt. Om dit mogelijk te maken mag van de gemeente ondersteuning worden verwacht. Die gedachtegang is echter niet overal zichtbaar. Delen van de

verordening (zoals het hoofdstuk over het pgb) zijn vooral gericht op het principe ‘gij zult’, dus de regels waaraan de cliënt moet voldoen.

Het college begrijpt dat de participatiesamenleving met zich meebrengt dat ouderen steeds langer thuis moeten wonen. Hiervoor is ondersteuning nodig. Deze zal het college ook bieden. Er gelden echter ook regels waaraan voldaan moet worden. Het is niet te vermijden dat hiervoor aandacht is in de verordening. Het advies van Wmo betreffende de toon in bepaalde delen van de verordening kunnen we ter overweging meenemen naar het volgend jaar als de verordening opnieuw wordt geactualiseerd.

Artikel 1 lid 2h: Ingezetene

De definitie is niet duidelijk en we stellen voor de in de huidige verordening gehanteerde omschrijving te gebruiken: een cliënt die blijkens de Basisadministratie persoonsgegevens dan wel op grond van feitelijk verblijf het hoofdverblijf heeft in de gemeente. Het is dan ook gewenst om aan te geven wat onder ‘hoofdverblijf’ wordt verstaan, en hoe dat begrip moet worden gezien in relatie met woon- en briefadres.

Het college past het begrip op Advies van de Wmo Raad aan.

Het begrip hoofdverblijf is zeer uitgebreid en niet te verwoorden in de verordening vanwege het feit dat dit sterk afhankelijk is van de situatie van ieder individu. Jurisprudentie gecombineerd met de persoonlijke situatie van de client is hierin de leidraad.

Artikel 2 lid 2: Mandatering veilig wonen

We vinden de tekst in de verordening en toelichting verwarrend. In de laatste twee alinea's van de toelichting lijkt sprake van een tegenstelling:

- **Na mandaat door de regiogemeenten krijgt de centrumgemeente wel bevoegdheid om te besluiten, maar niet om namens de regiogemeenten verordening en beleidsregels vast te stellen.**
- **Volgens de Centrumregeling is het mogelijk dat nieuw vastgestelde verordeningen en beleidsregels van de centrumgemeente onverkort van toepassing zijn op deze verordening. Onze gemeente hoeft haar verordening dan niet aan te passen.**

Door deze tekst ontstaat ook het beeld dat de centrumgemeente (Assen) alles regelt en de regiogemeenten (waaronder Midden-Drenthe) achterover kunnen leunen. Maar het lijkt ons dat ons college wel een controlerende taak heeft.

De verantwoordelijkheid voor beschermd wonen ligt bij alle gemeenten. Voor beschermd wonen is tussen het Rijk en de VNG afgesproken om -net als bij opvang- te werken met centrumgemeenten. Voor regiogemeente Midden-Drenthe is als centrumgemeente Assen aangewezen.

Regiogemeenten moeten een schriftelijk mandaat geven aan de centrumgemeenten wanneer zij de bevoegdheid tot het bepalen van de toegang, het afgeven van de beschikkingen en het daadwerkelijk verstrekken van beschermd wonen mandateren aan de centrumgemeente. De regiogemeente moet dus een mandaatbesluit nemen. Doet de regiogemeente dat niet, dan moet de regiogemeente zelf de toegang bepalen, beschikkingen afgeven en daadwerkelijk opvang en beschermd wonen verstrekken (TK 2013-2014, 33 841, nr. 34). Het geven van een mandaat aan de centrumgemeenten ten aanzien van beschermd wonen betreft een algemeen mandaat. Dit mandaat moet schriftelijk worden verleend en volgens de regels van artikel 3:42 Awb bekend gemaakt worden (artikel 10:5 Awb). Ook moet het college van de centrumgemeente instemmen met de mandaatverlening, nu het mandaat niet binnen de organisatie wordt verleend (artikel 10:4 lid 1 Awb).

Met het verlenen van mandaat verkrijgt de centrumgemeente wel de bevoegdheid te besluiten namens het college van de regiogemeente, maar niet om namens de regiogemeente verordeningen of

beleidsregels vast te stellen. Wil een regiogemeente de aanspraak op beschermd wonen invullen met het beleid van de centrumgemeente, dan zal de Wmo-verordening van de regiogemeente minimaal moeten bepalen dat beschermd wonen wordt verstrekt overeenkomstig de vigerende raadsverordening van de centrumgemeente, en de hierop gestoelde nadere regels en/of beleidsregels van de centrumgemeente. Op dat moment maakt de gemeenteraad van de regiogemeente het beleid van de centrumgemeente tot het eigen beleid, en is voldaan aan de verordening-opdracht van artikel 2.1.3 lid 2 Wmo 2015. Dientengevolge wordt in dit artikel verwezen naar de laatst vastgestelde verordening en beleidsregels van de centrumgemeente Assen. Hiermee is het beleid van Assen wat betreft veilig wonen, beschermd wonen en dagbesteding gemaakt tot het eigen beleid van de gemeente Midden Drenthe.

De verwijzing naar eventueel navolgende gewijzigde versies die voortvloeien uit de verantwoordelijkheden zoals vastgelegd in de gemeenschappelijke regeling 'Centrumregeling samenwerking sociaal domein NMD', maakt het mogelijk dat nieuw vastgestelde verordeningen en beleidsregels van de centrumgemeente Assen onverkort van toepassing zijn op deze verordening. De gemeente Midden-Drenthe hoeft haar verordening dan niet aan te passen.

Er is geen sprake van een tegenstelling. Nu de centrumgemeente beschermd wonen regelt, zal ook hun verordening en beleid hiervoor moeten gelden. Regelen wij dit niet in de verordening dan zal in een juridische procedure de gemeente Midden Drenthe een probleem hebben omdat er dan niets is vastgelegd in de verordening.

De controle is geregeld doordat in NMD verband hierover afstemming plaatsvindt.

Artikel 5: Melding hulpvraag

Volgens Lid 3 dient de hulpvraag voor opvang te worden ingediend bij het college van de centrumgemeente. Dit lijkt ons voor de burger niet inzichtelijk; hoe kan hij/zij dat weten?

De toelichting van Lid 3 is niet compleet (stopt abrupt).

Zou in dit artikel ook 'iets' moeten worden opgenomen over de gang van zaken bij spoedmeldingen?

B.v.: In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek.

Een hulpvraag voor opvang kan worden ingediend bij de centrumgemeente. Als er een melding plaatsvindt binnen de eigen gemeente dan zal de aanvraag worden behandeld door de regio gemeente en deze formuleert een advies. Het advies wordt vervolgens doorgestuurd naar de centrumgemeente. Deze neemt de aanvraag vervolgens over.

De toelichting is inmiddels compleet.

Spoedmelding is in de wet geregeld en bewust uit de verordening gehouden (herhaling)

Artikel 6: Cliëntondersteuning

De tekst in de verordening is juist. Gezien de resultaten van de Cliënt- ervaringsonderzoeken, waaruit nog steeds blijkt dat veel cliënten niet bekend zijn met het gratis aanbod voor ondersteuning, blijft het gewenst de mogelijkheid van cliëntondersteuning voortdurend onder de aandacht te brengen.

Wij zijn het niet eens met het citaat in de toelichting 'Cliëntondersteuning is overigens domein overstijgend en hoeft niet alleen betrekking te hebben op de Wmo 2015. Dit maakt integrale dienstverlening aan cliënten en/of burgers nog beter mogelijk'.

Als iemand cliëntondersteuning ontvangt vanuit de Wmo en vervolgens ook te maken krijgt met Wlz, krijgt deze cliënt er een andere, vaak onbekende, cliëntondersteuner bij. Voor de cliënt is dat lang niet altijd een prettige situatie.

Clientondersteuning is wel op deze wijze bedoeld. Dat deze in de praktijk nog niet altijd op de juiste manier zijn uitwerking heeft, maakt deze zinsnede nog niet direct onjuist. Tijdens bepaalde momenten in het proces van aanmelding wordt de aanvrager op verschillende wijzen op de hoogte gesteld van de mogelijkheid van cliëntondersteuning.

Artikel 7: Vooronderzoek

De tekst van Lid 1 en sub 1e sluit niet goed op elkaar aan.

Aangepast.

Artikel 9: Verslag

In dit artikel wordt onduidelijkheid gecreëerd over de begrippen verslag en Resultatenplan. In Lid 1 wordt het opgestelde verslag beschouwd als Resultatenplan. Volgens Lid 2 verstrekt het college een verslag van de uitkomsten. Hebben we het dan over hetzelfde verslag?

Overeenkomstig Lid 3 kan de cliënt mededeling doen van aanvullingen of correcties in het verslag. Dat is mooi. Maar volgens Lid 5 kan het college besluiten dit verslag (nu weer Resultatenplan genoemd) niet aan de cliënt te verstrekken maar hem/haar een besluit te sturen. Dit lijkt ons niet erg transparant en cliëntvriendelijk. Omdat het begrip 'besluit' in het overzicht van definities ontbreekt, is ons niet duidelijk wat in dit verband een besluit inhoudt. We stellen voor dat ook in de begrippenlijst te definiëren. 3

Het artikel is verduidelijkt door in het eerste lid een verslag aan te duiden als resultatenplan. Vervolgens wordt er alleen nog gesproken in dit artikel over verslag. Hetgeen het artikel eenduidiger maakt.

Het begrip besluit is toegevoegd aan de begrippenlijst. Verwezen wordt naar artikel 1:3 van de algemene wet bestuursrecht.

Artikel 10: Aanvraag

De tekst in de verordening is duidelijk, maar de toelichting over Lid 1 sluit daar totaal niet op aan. De tekst is volgens ons van toepassing op Artikel 12.

Inmiddels aangepast en juist.

Artikel 11: lid 2

De tekst van Lid 2 naar 2c sluit niet goed op elkaar aan.

Aangepast.

Artikel 12: lid 2a en 2b

Gaat het inschakelen van een adviesinstantie in overleg met de cliënt? Kan de cliënt bij de toepassing van Lid 2 en Lid 3 zich bij laten staan door een cliëntondersteuner?

De tekst van Artikel 12 lid 2b is heel algemeen gesteld en suggereert willekeur. Graag zien we in plaats van 'overigens', welke andere redenen het college kan hebben om advies te vragen.

Als er advies wordt gevraagd dan wordt een client hierover geïnformeerd. Uiteraard mag een cliënt zich hierbij laten ondersteunen, zoals bedoeld in artikel 6 van de verordening.

De tekst van artikel 12 lid 2 onder b is als volgt aangepast: Het college dat gewenst of noodzakelijk vindt. In de toelichting is opgenomen dat het college een adviesaanvraag goed moet kunnen

motiveren. Het uitschrijven van redenen voor een adviesaanvraag is niet mogelijk omdat dit een individuele beoordeling betreft in het kader van maatwerk.

Artikel 13: Inhoud beschikking

Lid 1: is in het gesprek met de cliënt besproken of de maatwerkvoorziening als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt, of blijkt dat pas in de beschikking?

Blijft de beschikking van kracht als de gemeente tijdens de tijdsduur van de verstrekking een andere zorgaanbieder contracteert? Wat gebeurt er als de zorgaanbieder de maatvoorziening om een of andere reden niet kan leveren?

Natura of pgb: Dit wordt altijd besproken, te meer omdat het een vrije keuze van de cliënt is om zijn of haar maatwerkvoorziening met een PGB in te kopen, mits er uiteraard aan de voorwaarden wordt voldaan.

De beschikking blijft uiteraard van kracht bij wijziging van de zorgaanbieder. Als de zorgaanbieder niet kan leveren zal er een andere zorgaanbieder gezocht moeten worden die de maatwerkvoorziening wel kan leveren.

Artikel 14

De tekst van Artikel 14 lid 3a roept vraagtekens op en vragen een duidelijker verwoording.

Het is ons niet duidelijk wat de toegevoegde waarde is van Artikel 14 lid 4a, waarin wordt vermeld dat er geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt indien de cliënt geen ingezetene is van de gemeente. Betekent dat, dat iemand die langdurig op een locatie (tehuis) buiten de gemeente verblijft, niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening? Als dat het geval is, is de cliënt straks slechter uit dan in de huidige regeling, omdat daar het begrip 'ingezetene' ruimer is gedefinieerd (zie onze opmerking bij Artikel 1).

De tekst van Lid 5 en 5c sluit niet goed op elkaar aan.

14 lid 3 onder a: Deze opmerking wordt niet begrepen in combinatie met de toelichting van dit artikel. Het artikel is voor het college duidelijk.

Artikel 14 lid 4 onder a: De definitie is overeenkomstig het advies van de Wmo-raad aangepast. Hiermee is de opgemerkte onduidelijkheid weggenomen.

Lid 5 en 5c: Aangepast.

Artikel 15

Volgens Artikel 15 lid 3a wordt geen woonvoorziening verstrekt voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen. Niet duidelijk is wat onder gebruikte materialen moet worden verstaan.

Dit is niet eenduidig te benoemen. Als er een woonvoorziening wordt aangevraagd zal een ergotherapeut en een bouwtechnisch deskundige de woning beoordelen. Als uit dit advies blijkt dat de woning zo opgebouwd is dat de ontstane beperking voortvloeit uit de aard van in de woning gebruikte materialen wordt er geen woonvoorziening verstrekt. Voorbeeld: als er vloerbedekking in de woning ligt, terwijl de cliënt astmatisch bent of rolstoelafhankelijk.

Artikel 16: Terugbetaling bij verkoop

De tekst van Lid 2 is niet correct. Volgens lid 4 moet de waardestijging geheel (binnen één jaar na verkoop) of gedeeltelijk worden terugbetaald.

Dat het bepalen van de waarde van woningen en ook de meerwaarde na aanpassingen moeilijk is, is de afgelopen tijd wel gebleken. Woningen werden vaak ver boven de door de makelaar vastgestelde vraagprijs verkocht. Wat is dan de 'eerlijke' waardestijging? En wat gebeurt er als

bijvoorbeeld als gevolg van het 'Coronavirus' de huizenmarkt instort en woningen voor een lagere prijs worden verkocht?

Deze aanpak heeft ook negatieve kanten voor de veelal kwetsbare bewoners, die na verhuizing waarschijnlijk ook weer hoge kosten moeten maken om in hun nieuwe woning prettig te kunnen wonen.

De Wmo-raad vraagt daarom om nog eens kritisch naar de mogelijke impact van dit artikel te kijken.

Het college is van oordeel dat de tekst klopt.

De waarde wordt bepaald om het moment van de realisatie. Toekomstige waardeinstijgingen of dalingen worden daarna niet meer meegenomen.

In het kader van het solidariteitsbeginsel acht het college het niet mogelijk dit artikel aan te passen.

Te meer omdat de gemeente Midden-Drenthe t.o.v. andere gemeenten een redelijke regeling treft. Er zijn namelijk verordeningen waar de termijn zelfs 10 jaar is.

Artikel 17: Specifieke criteria kortdurend verblijf

In de artikelen 17 t/m 20 is ook verwoord dat het college nadere regels kan stellen ten aanzien van de wijze van vaststelling van de betreffende maatwerkvoorziening. Wij gaan ervan uit dat dit onderdeel niet wordt gebruikt ter beperking van de maatvoorziening maar in voorkomende gevallen ter verruiming, om op die wijze daadwerkelijk maatwerk te kunnen leveren.

Het college begrijpt deze opmerking. Overeenkomstig de wetgeving zal er een maatwerkvoorziening verstrekt moeten worden. Dit betekent dat de beperkingen niet mogen leiden tot een situatie waarin een client niet goed geholpen wordt en er geen maatwerk meer geleverd kan worden.

Artikel 20: Specifieke criteria vervoer

In Lid 3 wordt gesproken van een gehandicapte. Tegenwoordig spreken we over ‘mensen met een beperking’.

Het zou logisch zijn om in Lid 4d ook de verzekering in de huurovereenkomst mee te nemen.

Lid 3: Aangepast.

Lid 4 d: De verzekering van een dergelijke vervoersvoorziening zit inbegrepen in de huur. Bij PGB waarbij de cliënt een vervoersvoorziening koopt, krijgt de cliënt een bedrag waarvan de verzekering betaald wordt.

Artikel 22: Specifieke criteria verhuiskosten

Volgens Lid 1 wordt een belangenafweging gemaakt tussen het aanpassen van de huidige woning en het verhuizen naar een andere woning. Wordt ook de cliënt bij deze afweging betrokken?

In de toelichting worden vooral technocratische factoren genoemd die bij de afweging een rol spelen. Voorbij wordt gegaan aan het feit, dat een cliënt bij een verhuizing uit zijn sociale omgeving (zijn comfortzone) wordt gehaald en ook op afstand van de ondersteuners binnen zijn netwerk komt. De kosten en niet de cliënt lijkt centraal te staan. Eigenlijk staat deze afweging haaks op wat we met extramuralisering willen beogen. We vragen u daarom dit artikel en toelichting nog eens kritisch onder de loep te nemen.

In de toelichting staat het volgende:

Het primaat van verhuizen betekent dat het verstrekken van een voorziening voor verhuizing en inrichting voorrang heeft op andere woonvoorzieningen. Een voorziening voor verhuizing en inrichting is vaak een verhuiskostenvergoeding. De achterliggende gedachte bij het primaat van verhuizing is dat er zo efficiënt mogelijk met de beschikbare middelen en de woningvoorraad wordt omgegaan.

Bij het toepassen van de verhuisprimaat moet het college in een concreet geval altijd toetsen of het ook een passende bijdrage levert zoals bedoeld in artikel 2.3.5 lid 3 Wmo 2015 (zie CRvB 22-8-2018, ECLI:NL:CRVB:2018:2602, evenals TK 2013–2014, 33 841, nr. 3, p. 149). Dit sluit aan bij de jurisprudentie die hierover is ontstaan onder de Wmo 2007. In die jurisprudentie gaf de CRvB ook aan dat het college steeds moet onderzoeken of het verhuisprimaat een compenserende voorziening is. Dat onderzoek betreft de beperkingen van de aanvrager, de bouw- en woontechnische kenmerken van zijn woning en alle andere relevante feiten en omstandigheden. Het college zal deze feiten en omstandigheden moeten inventariseren (zie o.a. CRvB 09-12-2009, ECLI:NL:CRVB:2009:BK6971 en CRvB 31-08-2011, ECLI:NL:CRVB:2011:BR6619).

Het college moet dus onderzoeken of het primaat van verhuizen aan cliënt mag worden tegengeworpen, gelet op de individuele omstandigheden van cliënt (CRvB 31-08-2011, ECLI:NL:CRVB:2011:BR6619). Dus bij iedere casus moet het college de belangen afwegen en beoordelen of het primaat van verhuizen een compenserende voorziening is. Als dat niet het geval is, moet het college afwijken van het verhuisprimaat en een andere compenserende woonvoorziening verstrekken. Bij die belangenafweging tussen verhuizen of het aanpassen van de huidige woning, kunnen diverse factoren een rol spelen, te weten:

- 1. De aanwezigheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woningen*
- 2. Kostenvergelijking tussen aanpassen en verhuizen*
- 3. Volkshuisvestelijke factor kan een rol spelen*
- 4. Woning moet binnen medisch aanvaardbare termijn beschikbaar zijn*
- 5. Sociale omstandigheden*
- 6. Afstemming met andere voorzieningen*
- 7. Werksituatie*
- 8. Verandering in woonlasten*
- 9. Wooncomfort*

10. Is de cliënt huurder of eigenaar van de woning?
11. De wil van de cliënt om te verhuizen

Met deze toelichting wordt uitleg gegeven aan hoe de CRvB de wet uitlegt. Hiermee herkent het college zich ook niet in de opmerking dat er sprake is van een technocratische beoordeling. Met de beoordeling van de punten 4,5, 6, 7, 8, 9 en 11 wordt ook zeer ruim aandacht geschonken aan allerlei sociale aspecten, andere voorzieningen of kosten.

Artikel 23: Algemene regels over het pgb

De gang van zaken rond toekenning van Zorg in natura of via een Persoonsgebonden budget is (voor niet ingewijden) vrij ingewikkeld. Bij artikel 13 hebben we al de vraag gesteld, hoe de keuze gemaakt wordt tussen Zin en pgb en of en zo ja hoe de cliënt daarbij betrokken is.

Lid 2 suggereert dat een cliënt zijn voorkeur voor pgb kan melden en dat hij dan een budgetplan kan opstellen. Vervolgens wordt aangegeven dat het college een standaard formulier kan opstellen. Gebeurt dat als 'service' voor de cliënt in alle gevallen of alleen op verzoek? Het zou voor de cliënt bij het opstellen van het budgetplan prettig zijn als op dat standaardformulier de voorwaarden worden vermeld waaraan de cliënt moet voldoen, maar ook de verplichtingen en voorwaarden.

De definitie voor Budgetplan hebben we, in tegenstelling met de vermelding daarover in de toelichting, niet in artikel 1 van de Verordening aangetroffen.

Een aantal passages in Artikel 23 lijkt strijdig. Volgens Lid 3 moet de cliënt aan veel voorwaarden en eigenschappen voldoen voor hij/zij een pgb krijgt. Duidelijk is dat van de cliënt een grote mate van zelfstandigheid wordt gevraagd. In Lid 6 wordt pgb geweigerd bij financiële problemen, tenzij op de cliënt financieel toezicht wordt uitgeoefend door b.v. een kredietbank. Dit spoort toch niet met de eerder vereiste zelfstandigheid van Lid 3? Volgens Lid 7b, 7c en 7d mag het pgb niet worden besteed aan tussenpersonen, belangenbehartigers, het beheer en professionele ondersteuners. We nemen aan dat medewerkers van een kredietbank, die volgens artikel 6 financieel toezicht uitoefenen, toch betaald moeten worden.

Ook de tekst van Lid 8c roept vraagtekens op. De cliënt krijgt al een pgb, maar huurt iemand of iets in. Wie bepaalt dan of de inzet daarvan aantoonbaar doelmatiger is dan Zin?

Welke criteria hanteert het college voor het bepalen van de belastbaarheid van de mantelzorger van de cliënt?

De overgang van Lid 8 naar 8c, 8e en 8f loopt niet.

- PGB is een vrije keuze mits er uiteraard aan bepaalde (kwaliteits) eisen wordt voldaan.

-De cliënt kan zijn eigen budgetplan schrijven. Op verzoek of in overleg is er een standaardformulier beschikbaar.

-De opmerking om de voorwaarden op te nemen op het standaardformulier worden meegenomen.

-De definitie van budgetplan is opgenomen in de begrippenlijst.

-Lid 3 en lid 6 stroken met elkaar met dien verstand dat met lid 6 benadrukt wordt dat bij financiële problemen geen PGB verstrekt kan worden tenzij de client zich laat bijstaan door bijvoorbeeld een kredietbank. Dit benadrukt de zorgplicht van het college dat een client niet financiële verplichtingen aangaat terwijl hij niet in staat is op eigen gelegenheid zijn financiën te beheren.

-Degene die financieel toezicht uitoefenen worde niet betaald uit de PGB. Juist om belangenverstrengeling te voorkomen mag een zorgverlener die uit een PGB wordt betaald van de client niet de financiën van de client beheren.

- Het college bepaalt of de inzet aantoonbaar doelmatiger is op basis van de gegevens die de client hierover inlevert. Dit is maatwerk en kan niet specifiek verbonden worden aan criteria. Wel dient het college in het kader van het zorgvuldigheidsbeginsel zorgvuldig onderzoek te doen.

-De belastbaarheid van de mantelzorger: Dit is maatwerk en kan niet specifiek verbonden worden aan criteria. Wel dient het college in het kader van het zorgvuldigheidsbeginsel zorgvuldig onderzoek te doen.

- lid 8: Aangepast

Artikel 24: lid 1

Er wordt aangegeven dat bij de bepaling van de hoogte van het pgb mede aandacht wordt besteed aan een door de cliënt in te dienen plan inzake het door hem gewenste pgb. Hebben we het dan over het in Artikel 23 lid 2 genoemde budgetplan? Zo ja, dan lijkt het ons handiger om in dit artikel daar naar te verwijzen.

Aangepast in 'budgetplan'.

Artikel 25: lid 8

Zoals eerder opgemerkt, zou waar van toepassing ook de verzekering in de hoogte van het pgb moeten zijn opgenomen.

De verzekering van een dergelijke vervoersvoorziening zit inbegrepen in de huur. Bij PGB waarbij de cliënt een vervoersvoorziening koopt, krijgt de cliënt een bedrag waarvan de verzekering betaald wordt.

Artikel 40

**De omschrijving van de titel van de vigerende verordening in Lid 1 en 2 is niet correct.
De juiste titel luidt: Verordening Wmo en Jeugdhulp 2018 gemeente Midden-Drenthe.**

Aangepast

Artikel 41: lid 2

Ook hier klopt de benaming niet. Deze verordening zou moeten worden aangehaald als: Verordening Wet maatschappelijke ondersteuning 2020 gemeente Midden-Drenthe.

Tenslotte

Via dit advies hebben wij voldaan uw verzoek. We hopen dat u onze opmerkingen en suggesties kunt meenemen in de verordening of toelichting. We zien uw reactie op onze vragen en opmerkingen met belangstelling tegemoet. Mocht ons advies vragen oproepen dan zijn we graag bereid die te beantwoorden. Tenslotte wensen we u veel succes met het opstellen van de nieuwe Nota's Wmo en Jeugdhulp en de Verordening Jeugdhulp.